

Lucrarea de creație a lui Isus în Vechiul Testament

În Proverbe 8:22-24, 30 se spune: **«Domnul m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui. Eu am fost așezată din veșnicie, înainte de orice început, înainte de a fi pământul. Am fost născută când încă nu erau adâncuri, nici izvoare încărcate cu ape... eu eram Meșterul Lui...»** Cuvântul «Meșter» arată și el că Isus a lucrat activ la creație. Versetul 25 din Psalmul 102 este redat în Noul Testament în Evrei 1:10, și se referă la Isus: **«La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.»**

Cum Și-a făcut Creatorul lucrările Lui?

Dacă întrebăm cum a fost făcută creația, Biblia ne descoperă metodele Creatorului:

- **prin Cuvântul lui Dumnezeu:** Psalm 33:6; Ioan 1:1-4
- **din nimic:** Evrei 11:3
- **prin puterea lui Dumnezeu:** Ieremia 10:12
- **prin înțelepciunea lui Dumnezeu:** Psalm 104:24; Coloseni 2:3

- **conform vocii lui Dumnezeu:** Geneza 1:26; Apocalipsa 4:11
- **prin Fiul lui Dumnezeu:** Ioan 1:1-4; Ioan 1:10; Coloseni 1:15–17
- **conform cu caracterul lui Isus:** Matei 11:29; Ioan 10:11.

Toți acești factori au fost activi în cadrul celor șase zile ale creației. Ei nu sunt supuși legilor naturii, și de aceea nu pot fi înțeleși decât prin credință. Legile naturii de astăzi reglementează procesele din lumea noastră, însă ele nu sunt cauza, ci efectul creației.

Ce ne este dat în Isus Hristos?

El este fundamentul pe care ne putem baza viața noastră. O bancă face reclamă cu sloganul: «Poți construi pe aceste pietre». Despre Isus putem spune cu adevărat: «Vă puteți baza pe acest fundament». Totul se bazează pe Isus: creația, Biblia, credința, mântuirea, pacea, speranța, calea spre Tatăl, scopul vieții.

Hristos este stânca tare, de nezdrcinat (1 Corinteni 10:4), de care se sparg toate sistemele inventate de oameni. Dacă Dumnezeu spune: **«Voi distruge înțelepciunea celor înțelepți...»** (1 Corinteni 1:19), lucrul acesta se întâmplă prin stânca Isus. De ea se zdrobesc ideologiile, ateismul și sistemele evoluționiste. Și adepții lor vor trebui să-și plece odată genunchii înaintea acestui Domn (Filipeni 2:10), chiar dacă acum ei resping cu vehemență pe «Arhitectul», «Designerul», «Creatorul» și «Mântuitorul» lumii.

De ce este teoria evoluționistă așa de periculoasă?

Ea nu propagă numai o concepție falsă despre lume, ci ea ne ia orice speranță, așa cum a descris așa de reușit scriitorul german Jean Paul: «Nu există niciun Dumnezeu ... numai un NU rigid și mut! O necesitate

veșnic rece! O întâmplare nebunească ... Așa cum fiecare este singur în marea groapă comună a universului!»

Teoria evoluției afirmă că poate să explice originea lumii acesteia fără un Creator. Drept consecință, oamenii devin ateii, iar cei cu o concepție ateistă ajung în iad, așa cum declară Isus: «Dar cine nu va crede, va fi condamnat» (Marcu 16:16). Alții încearcă să explice evoluția drept metodă de lucru a lui Dumnezeu. Dacă însă Dumnezeu ar fi creat prin evoluție, atunci:

- nu ar fi existat prima pereche de oameni
- nu ar fi existat niciun păcat, căci «agresiunea este roata volantă care antrenează evoluția» (Joachim Illies)
- Dumnezeu ar fi folosit moartea ca un mijloc creator
- atunci mântuirea prin Isus, care prezentat paralel cu păcătosul Adam mai este numit și «ultimul Adam» (1 Corinteni 15:45), nu ar mai avea niciun sens.

Aceste afirmații dovedesc că așa-numita «evoluție teistă» vrea să disloce fundamentele Bibliei, și deci să o respingă. De aceea noi nu putem decât să respingem categoric această idee falsă.

Un gând emoționant

Eu L-am cunoscut pe Isus, Creatorul tuturor lucrurilor. El este Cel care a existat din veșnicie și care este Suveranul împărăției cerurilor. Lui l-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ (Matei 28:18). Putem noi să înțelegem următorul gând emoționant? Bărbatul de pe crucea de la Golgota, și Creatorul acestei lumi și al oricărei ființe, este una și aceeași persoană! În dragostea Lui nemărginită față de noi, El S-a lăsat să fie răstignit și nu S-a apărut, pentru ca prin aceasta să ne deschidă nouă ușa cerului. Cine respinge această dragoste, pierde totul: **«... cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare?»** (Evrei 2:3). Cine-L primește pe El, câștigă totul: **«Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață»** (Ioan 5:24). Roagă-L pe Isus să-ți ierte păcatele, ca să poți sta înaintea Lui în ziua judecății; acceptă-L pe Creatorul universului Mântuitorul tău, și urmează-L Lui.

prof. dr. ing. Werner Gitt

Titlul original: Wer ist der Schöpfer?
Pagina de internet a autorului: www.wernergitt.de
Traducere: Johannes Jach

Bruderhand-Medien
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen; Germany
E-mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 123-6 – Rumänisch/Romanian – 13th edition 2022

WERNER GITT

Cine este CREATORUL?

Cine este Creatorul?

Lumea pe care o observăm

Privind lumea organismelor, observăm concepte cu un țel strict definit: **balena** este astfel dotată, încât ea poate să se scufunde la 3000 de metri, fără ca atunci când iese la suprafață să moară de boala scafandrilor; iar ciocănitorea lovește cu ciocul ei într-un pom, fără a i se zdruncina creierul.

În majoritatea cazurilor viața depinde de capacitatea funcțională ireproșabilă a organelor (spre ex., inimă, ficat, rinichi). Organele incomplete, în timpul dezvoltării lor sau pe jumătate dezvoltate, nu au nicio valoare. Cine gândește în mod darwinist, trebuie să știe: evoluția nu cunoaște perspectiva care vizează funcționarea ulterioară a unui organ.

Multe **păsări migratoare** dispun de un autopilot care le conduce sigur la țintă, indiferent de condițiile atmosferice sau dacă-i zi sau noapte. Spre ex., fluierarul auriu zboară din Alaska pe insula Hawai, unde iernează. Necesarul energetic de 70 g grăsime pentru zborul de 4 500 km este calculat la limită, prevăzând numai o rezervă de 6,8 g pentru cazul unui vânt frontal.

Molusca **nautilus** (Nautilus pompilius) trăiește la marginea externă a unei cochilii de calcar răsucite, ce are spațiul interior împărțit în camere. În funcție de adâncimea dorită, acestea sunt umplute cu aer, astfel că întotdeauna se realizează o stare de plutire la adâncimea dorită. În

comparație cu ea, submarinele noastre moderne sunt rudimentare și neîndemânaticе. Aceste moluște se deplasează de regulă la adâncimea de 400 m, însă noaptea se ridică până la 100 m sub nivelul apei.

Unele **bacterii** microscopice au integrate electromotoare acționate de protoni, care le permit să se deplaseze înainte sau înapoi. Într-un spațiu de exact numai șase miliardimi de mm³, bacteria Coli dispune de șase motoare de felul acesta, un generator de curent, un sistem de calculatoare și nu puține fabrici chimice.

O **celulă vie** este extrem de complicată și mai genială decât toate mașinile construite de om. În ea au loc concomitent mii de procese chimice coordonate și corelate între ele.

În **moleculele ADN** ale celulelor vii se găsește cea mai mare concentrație de informații. Câte cărți s-ar putea înregistra în gămălia unui ac, folosind această tehnologie de stocare, dacă ele ar consta numai din material ADN? Ar încăpea 15 bilioane de exemplare! Dacă s-ar pune cărțile unele peste altele, s-ar ajunge la o înălțime de 200 milioane de km, iar aceasta ar fi de 500 de ori distanța de la pământ la lună (≈ 384 000 km).

În universul nostru există în jur de **10²⁵ de stele** (un 1 cu 25 de zerouri). Pentru a le număra, nu ajunge viața unui om. Dacă am folosi pentru numărarea lor un calculator care face 10 miliarde de operațiuni pe secundă, acestuia i-ar trebui 30 milioane de ani.

Numai privind aceste exemple, orice om cugetător își pune întrebarea referitoare la originea tuturor acestor concepte geniale. Evoluția acceptată de mulți contemporani nu este un răspuns valabil, deoarece ea are ca punct de plecare exclusiv materia – chiar și pentru informația imensă din celulă, suflet și conștiință. Legile științifice ale informației afirmă că informația este ceva imaterial, și de aceea ea necesită întotdeauna o sursă intelectuală, deci un Creator dotat cu voință. **Inteligența și înțelepciunea** prezentă în lucrările creației este mai

mult decât copleșitoare. De aceea concluzia care rezultă din lucrările creației este obligatorie. Se pune întrebarea:

Unde se află răspunsul adevărat?

În cadrul științelor naturii, prin diferite metode de măsurare și cântărire, este posibil să se cerceteze numai realitatea înconjurătoare în timp și spațiu. Se poate referi numai la «Ce a fost creat?», nu «Din ce?».

Răspunsul la a doua întrebare se află în afara posibilităților omenești, și de aceea el nu poate fi dat decât de Creator. Cuvântul lui Dumnezeu – Biblia – ne dă răspunsul încă din primul ei verset: «**La început Dumnezeu a creat...**». Ceea ce se potrivește foarte bine cu necesitatea unei surse inteligente.

Cine este persoana Creatorului?

Dumnezeu a fost mai înainte de tot ceea ce există. Înainte să fi existat spațiu, timp și materie, a fost Dumnezeu care a lucrat. Privind numai la fraza citată din primul verset, s-ar părea că numai Dumnezeu Tatăl este Creatorul. Un indiciu important că El nu a lucrat singur rezultă din continuarea relatării despre creație: «**Să facem om...**» (Geneza 1:26). A participat

însă și Duhul Sfânt, așa cum rezultă din al doilea verset al relatării despre creație: «**... iar Duhul lui Dumnezeu plutea deasupra apelor.**» Biblia nu amintește totul dintr-o dată, ci adesea ea ne informează pas cu pas. În Noul Testament este tratată pe larg întrebarea «Cine?». Conform 1 Corinteni 8:6 și Isus a participat activ la lucrările creației: «**...nu este decât un singur Dumnezeu: Tatăl, de la care vin toate lucrurile, și pentru care trăim și noi, și un singur Domn: Isus Hristos, prin care sunt toate lucrurile, și prin El și noi.**»

Cuvântul evreiesc Elohim din Geneza 1:1 este forma de plural a Dumnezeului Creator. Putem explica cum s-a procedat la creație printr-un exemplu din viața de toate zilele. Merg cu întreaga familie cu mașina la prieten. Când se apropie timpul de plecare spre casă, eu spun: «Acum trebuie să **plecăm** acasă.» Chiar dacă eu mă exprim la plural, lucrul acesta înseamnă că numai unul se așează la volan și conduce mașina spre casă. Restul familiei se află și ea în mașină, așezată pe scaune, dar numai unul conduce efectiv mașina: manevrează volanul, accelerează sau frânează.

Acest exemplu slab ne poate ajuta să înțelegem ce vrea să spună Biblia că a avut loc la creație. Dumnezeu a făcut lumea prin Isus Hristos. Lucrul acesta este exprimat clar în Evrei 1:2. Și la începutul evangheliei după Ioan este documentat că tot ceea ce există își are originea în Isus: «**Toate lucrurile au fost făcute prin El** [= prin Cuvânt = prin Isus]; **și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El**» (Ioan 1:3).

Isus Hristos este Creatorul

Despre lucrările creației mai citim și în Coloseni 1:16–17: «**Pentru că prin El** [Isus Hristos] **au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El. El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El.**» În lumea vizibilă,

materială, nu există nimic care să nu fi fost făcut prin Isus. Este inclus atât cosmosul uriaș cu nenumăratele milioane de galaxii, cât și cel mai mic detaliu al procesului celular sau al structurii atomului. Isus nu este numai Creatorul microcosmosului și macrocosmosului, ci El este și suveran asupra lor.

Chiar și lucrurile invizibile pentru noi au fost create de El. El a populat cerurile cu nenumărate creaturi, pe care Biblia le numește îngeri. După cum în creația lui Dumnezeu totul este în același timp complex și ordonat, tot așa este și în lumea invizibilă; așa cum o dovedesc expresiile: scaune de domnii, dregătorii, domnii și stăpâniri.

Isus nu este numai Creatorul, ci El este cel care păstrează lumea aceasta. Totul există prin El. După creație lumea nu a fost lăsată în voia ei, ci El Se îngrijește de ea și o păstrează prin cuvântul Său puternic. De aceea nu trebuie să ne temem de vreo catastrofă cosmică cauzată de coliziunea stelelor și de dispariția sau răcirea soarelui. Isus păstrează lumea până la revenirea Lui.

Omul nu este produsul unei loterii, așa cum este de părere laureatul premiului Nobel, Jaques Monod, ci noi am fost creați cu un scop și o destinație precisă – pentru Isus! Fără acest țel, viața noastră este eșuată.

